

tionen i grunden, at man gerne må udnytte disse bygninger, det kan oppositionen godt leve med, det er fornuftigt, for når man én gang af brugt af jordens ressourcer, og de står der alligevel, så lad os da bruge dem.

Skal jeg forstå det sådan? Er det det, jeg skal forstå, når vi begynder at diskutere i de her linjer, at det må man godt? Så kan jeg sige, at så er vi enige. Det er jo sådan set fint, så er vi nemlig enige.

Jeg skal lige sige noget hertil, og jeg skal nok tage det helt langsomt, men det er da klart, at jeg har været overrasket over, at så mange oppositionspolitikere har skullet spørge en ny miljøminister, hvordan alle de love, de selv har vedtaget, mon virker. Men det har jeg da forståelse for.

Det er vel også derfor, det har været et problem at komme igennem med at få en regelforenkling. Jeg forstår, at fru Elsebeth Gerner Nielsen er blevet helt overrasket. Jeg skal til venlig oplysning sige, at der står, miljøloven skal endevendes, og hvis man læste det igennem, så ville fru Elsebeth Gerner Nielsen komme til noget helt andet.

Kl. 16.55

Man ville nemlig komme dertil, at hvis miljølovgivningen er blevet så kompliceret, at hverken ministeriets topjurister eller en tidligere miljøminister gennem 9 år kan finde ud af den, så kan vi da ikke forlange, at befolkningen skal kunne. Det kan man klandre mig for at sige, men man kan da ikke stå og udlægge det anderledes. Jeg tror, at der findes nogle ude ved tv-apparaterne i dag, der siger: Jeg synes også, at der er nogle ting, der er svære at finde rundt i. Der er i hvert fald mange, der har påpeget det gennem årenes løb.

Nu vil jeg gerne svare på det her, så det står helt klart, og jeg skal sige, at jeg har indhentet oplysninger, bare for at det ikke skal se ud, som om ministeren kan stå og ryste alt ud af ærmet – se, jeg læser det op:

»For klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen betyder lovforslaget efter det fremsatte ændringsforslag ingen ændringer i forhold til, hvad der gælder i dag. Der kræves landzonetilladelse i hidtidigt omfang.« Det var det første.

Punkt to: »For naturbeskyttelseslovens øvrige bygge- og beskyttelseslinjer, søer og åer, skove og fortidsminder« – jeg tog dem med, for jeg tænkte, at de kommer nok alligevel – »betyder lovforslaget ingen ændring i forhold til, hvad der gælder i dag for nye bygninger og tilbygnin-

ger. Disse kræver stadig tilladelse efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.« Så er det på plads.

»For så vidt angår indretning i en eksisterende bygning, det man kalder ændret anvendelse, er det lovforslagets tilsigtede effekt, at dette ikke længere kræver landzonetilladelse. En sådan ændret anvendelse er ikke reguleret i naturbeskyttelsesloven«. Så det er meningen.

Og for at tage den sidste med:

»For den sidste del af naturbeskyttelseslovens byggelinje, kirkebyggelinjen, som alene er en højdebegrænsning på 8½ m ved kirken, har lovforslaget ikke betydning.«

Jeg tager det kun med, fordi det også står heri, så det er ikke for at være hverken polemisk eller noget, jeg tager det bare med, for så er det også læst op.

Omkring de her ting er problemet selvfølgelig, at nogle bagefter vil sige, at det betyder jo så, at man kan indrette en bolig. Ja, det kan man! Så kan man også indrette en bolig inden for det område. Ja, det kan man, for det er meningen!

Hvis vi nu kunne ende i dag med at sige til hinanden: Så er det simpelt hen, fordi regeringen og de partier, der støtter den, synes, at man skal have lov til at anvende de boliger, også i de områder ministeren lige har nævnt, så er svaret: Ja.

Så kunne man sige fra oppositionens side: Det er vi fuldstændig uenige i. Dertil vil jeg sige: Ja, og derfor stemmer vi også om et øjeblik, som vi gør, fordi vi simpelt hen ikke er enige om, at man skal kunne anvende dem.

Så er der en del områder, hvor man gerne må bygge medhjælperboliger og aftægtsboliger. Men jeg har noteret mig, at der ude omkring kan høres et rygte i vandrørene, der siger, at der vil komme boliger ude i det åbne land alle steder. Hvordan det? Hvis man tager loven, som den er i dag, kan det ikke lade sig gøre, og efterstom det er den samme lov, der gælder, og man bare får ret til at lave en aftægtsbolig og en medhjælperbolig, hvordan kan man så forestille sig, at de bliver lagt alle mulige steder rundt på bakketoppe, og hvor man ellers kunne tænke sig?

I den vejledning, der kommer, kunne vi sige, at afstanden skulle være 50 m, eller hvad det nu kunne være, fra en bygning, der ligger der, til en ny beboelse, hvor den i dag er 20 m. Man kan spørge: Er det rigtigt, at nogen skal bo så fuldstændig tæt op ad hinanden? Men hvordan kan man sige, at boligen kan frastykkes, når vi har svaret på det? Jeg hørte det blive sagt igen i dag,